

**Mistefa Hicrî: Îro rojê di
hev kêşeyên cîhanî de his-
ab li ser hêzê tê kirin**

»»»» R:3

*Bidestveanîna mafên netewî yên gelê kurd
di çarçoveya Îraneke demokratîk û federal de*

Agirî

*Duheftînameyek Siyasî-Gîştî Ye, PDK Îranê diweşîne www.kurdistanmedia.com/kurdî
www.agirimedia.org Hejmar (297) 05-03-2017 Buha (1000) Tûmen*

Tevgera Rojhilat di hemberî pîlanên Spaha Quds de disekine

**Şeş partiyên Kurdistanê Îranê li dij kiriyarekê de, di hemberî wan
pîlanên di parlamentoya Îraqê de, li dijî wan tene kirin, civînek pêk
anîn.**

Roja Çarşemiyê 11'ê Reşemê, şeş partiyên Kurdistanê Îranê di binkeya Deftera Siyasî ya Kome-
leya Zehmetkêşên Kurdistanê Îranê de civînek pêk anîn.

Di vê civînê de, ku heyeteke PDKÎ bi serperestiya Mihemednezîf Qadirî tê de beşdar bû, partiyên
Kurdistanê Îranê bas ji darêtina pîlanekê kirin, ku ji aliyê firaksyoneke parlamentoya Îraqê û li
jê rêberiya Nûrî Malikî de hatiye amadekirin, û dixwazin daxwaziya Komara Îslamiya Îranê bi
cih bînin, ku ew jî çekirin û derkirina hêzên siyasî ên Rojhilata Kurdistanê ye, ji xaka Herêma
Kurdistanê.

Di vê derheqê de, partiyên Kurdistanê Îranê tevî hevdengiya derheq vê pîrê de, komîsyoneke
hevbeş pêk anîn, bona vê ku hewlê bidin bona sernegirtina vê pîlanê, û bernamayeke hevbeş
amade bikin, bona hevdîtina bi berpirsyarên firaksiyonên parلمانî û aliyên siyasî re, ku beşdar
in di deshîlata Îraqê û Herêma Kurdistanê de.

Li gora van raporên ku li ber dest de hene, firaksiyona dewleta Yasa bi fîtika Spaha Quds piro-
jeyekê amade dike, bo derkirina partiyên Kurdistanê Îranê ji Herêma Kurdistanê.
Tê gotin piştî hevdîtina Nûrî Malikî û pasdar Îrec Mescidî, balyozê rejîma Îranê li Bexdayê, firak-
siyona dewleta Yasa ew pirojeya bas kiriye.

Di vê derheqê de Kerîm Perwîzî endamê Deftra Siyasî ya PDKÎ ragehand: “Pîrsa yekem ew e ku
hinek ji Kurdên Rojhilat ku di Herêma Kurdistanê de, penaberên siyasî ne, di heyama penaberbû-
na xwe de, ji gellek mafên penaberîyê bêpar bûne. Pîrsa duyem ew e ku parastina penaberên siyasî
di welatekê de, ku terorîzm tê de deshîlatdar e, nikarî bawerîyê bi hêzên ewlehiya Îraqê biki”.
Kerîm Perwîzî di doma van gotinên xwe de dibêje: “Pirojeyek ji aliyê Spaha Quds ve hatiye ama-
dekirin, û ji aliyê kirêgirtiyên Komara Îslamiya Îranê ve li Bexdayê hatiye ber bas, û tu hitbara wê
ya însanî û siyasî nîne, û Spaha Quds û Spaha Pasdaran û berpirsyarên rejîma Îranê bi sedema
kiryarên terorîstî di bin şopa navdewletî de ne”.

Vî endamê Deftera Siyasî yê PDKÎ ew yek jî rohn kir ku: “Welatê Îraqê ku qada terorîstên Spaha
Pasdaran bûye, û terorîstekî wekî Qasim Silêmanî her rojê, li kuncêkî Îraqê de amadeyiya leşkerî
heye, nikare yasayeke cihê bawerîyê bo derkirina penaberên siyasî hebe”.

PDKÎ: Em şerê Kurd li dijî Kurd şermezar dikin

**Komîsyona Siyasî-Nizamî a PDKÎ derheq şerê di
navbera Pêşmergeyên Rojava û YBŞ`ê de, daxûyaniyek
belav kir.**

Deqa daxuyaniyê:

Bo hemû endam û alîgirên PDKÎ

Silav

Em ji we birêzan daxwaz dikin ku xwe ji alîgîrkirin ji her aliyekî siyasî yên
Rojavaya Kurdistanê biparêzin. Siyaseta partiya me, alîgîrkirin ji tu yek li
wan aliyên Rojav nîne li dijî aliyeke din.

Em daxwaz dikin ku aliyên siyasî yên Rojava bikarin pîrsgirêkên xwe bi
rêya gotûbêj û diyalogê çareser bikin û xwe biparêzin ji şer û pevçûnên
çekdarî li dijî hev, heta ku xwîna keç û xortên kurd bi destên hevdu neyê
rijandin.

Em şerê kurd ligel kurd û birakujîyê mehkûm dikin, û her di wê demê de
jî em bê alî ne di pîrsgirêk û nakokiyên navbera partiyên Kurdî de. Lewra
em daxwaz dikin ji endam û alîgir û dostên hizbê ku siyasetên PDKÎ berçav
bigirin.

Careke din em daxwaz dikin ku diyalog, û lojîka gotûbêj û diyalogê, weke
take çareserî bê zanîn.

Partiya Demokrat a Kurdistanê Îranê

Komîsyona Siyasî – Nizamî

**03.03.2017
13.12.1395**

**Komîsiyona
Teşkilatê a
PDKÎ peyamek
rû li kirêgirti-
yên rejîmê di
Kurdistanê de
belav kir**

»»»» R:5

**Erkê takê Kurd
li dijî îxanet û
caşitiyê(Cerdevaniyê)**

»»»» R:6

jin û berxwedan

»»»» R:8

Sergotar**Mirina birakuji**

Kerîm Perwîzî

Di dîroka geşekirina neteweyan û bi taybetî di nava neteweya Kurd de jî mixabin diyardeya şerê navxweyî, li kultura siyasî ya Kurdistanê de bi şerê birakuji hatiye naskirin. Diyardeyeke berçav û xwediye karnameyeke reş ya dîrokî ye. Li her serdem û demekê de jî her dem kes û destûpêwendî û girûpên wisa jî hebûne ku berdewam ew agirê şer geş kirine, û sotemeniyeke zêde jê re anîne, da ku ew agir malkambaxtir be!.

Lê di serdema nû de, rewşa siyasî û têgihîştina civakê gihaye astekê ku êdî ew cure kiryar nehêne qebûlkin, û her cure hawarbirina ber şereke xwekujî mehkûm dike.

Du sal berî niha li ser bilindahiyên Kêleşînê ji aliyê gerîlayên PKK'ê ve hatin dorpeçkirin, û piştî çend rojan pêwendiyên siyasî û gotûbêj, mixabin şer rû da, û di şerekî çend demjimêrî de, çend xortên Kurd li her du aliyên hatin hingavtin. Lê li ser hestbûna hemû Kurdan di warê hizrî de, rola xemxwerên Kurdistanê di warê medya û ragehandin û siyaseta ve pêşiya mezinbûna agir girtin û şer sekinî û diyalog ku diviya pêştir rêya çareseriyê bûya, lê di qonaxa duyem de, bû çarçoveya diyarîkirina siyaseta û xebatê.

Çend roj berî niha li encama veguhastina pêşmergeyên Rojava, hêzên ser bi PKK'ê ku bi navên din li Rojava û Şengalê hene, ligel vê hêza pêşmerge

Sê partiyên Bakûrê kurdistanê referandoma Tirkîyê baykot dikan

Her sê partiyên Bakûr,(PAK) Partiya Azada Kurdistanê, Partiya Demokrat a Kurdistanê -Tirkîyê (PDK) û Partiya Sosyalîsta Kurdistanê (PSK) referandoma Tirkîyê bona destkarîkirina destûrê boykot dikan.

Serokên her sê Partiyên Bakûrê Kurdistanê di kongireyeke rojnamevanî di Amade de, helwesta xwe di derheqê referandoma destûrê anîne ziman, ku biryar e roja 16'ê Nîsana bê, têkeve piratîkê.

Sertaç Bucak serokê PDK_Bakûr, Mistefa

Ozçelik serokê giştî yê PAK û Mesûd Tek serokê giştî yê PSK bi baykotkirina destûra bingehîn pêdagirî li ser destûreke dêmokratîk û federal kirin, û daxwaz kirin ku berî her tiştî, pirs Kurd û Kurdistanê bi awayekî dadperwerane bê çareserkin, her ji ber vê yekê jî, biryar dan ku referandoma destûra bingehîn a Tirkîyê baykot bikin.

Pirojeya destkarîkirina madeya 18 a destûra bingehîn bi hevbeşiya her yek ji Partiyên AKP û MHP hate amadekirin, û roja 20'ê Kanuna duyem a derbazbûyî bi dengê parlementerên her du aliyan hate pejirandin.

Serkomarê Tirkîyê Erdoxan roja 10'ê Sibata derbazbûyî yasaya destêverdana yasaya bingehîn îmza kir, û bona hikumetê şand û wê 16'ê Nîsana bê, bêxe ber raya giştî.

Her yek ji Partiyên dêmokratîka gelan HDP, û Partiya Komarî a Gel CHP li dijî referandoma destûra bingehîn deng dan. HDP du rojan berî niha duruşma xwe bona redkirina referandomê belav kir.

Girûpek terorîstî ya ser bi rejîma Îranê li Behrêynê hate jinavbirin

Rayedarên dewleta Behrêynê, nûçeya eşkerekirina girûpeke terorîstî ya ser bi rejîma Îslamî ya Îranê, ku ji 54 Rkesî pêk hatibû, belav kir.

Di roja derbazbûyî, 4'ê Adar a 2017'an, karbidestên ewlehiya Behrêynê eşkere kirin ku, li gorî agahiyên herî dawiyê, ev rêxistina terorîstî ya ser bi rejîma Îslamî ya Îranê, di xwestin ku kiriyarên terorîstî di nav axa Behrêynê de encam bidin, û bona vê yekê jî pîlana xwe darêtibûn.

Kesên ku hatine destbiserkirin îtiraf kirine ku, bi aliyê kême ve di 6 êrîşên terorîstî yê cuda cuda de di nava axa Behrêynê de, beşdarî kirine.

Hevdem digel operasyonê destbiserkirina wan terorîstên ser bi rejîma Îslamî ya Îranê, gellek çek û teqemenî jî hatine dîtin ku, wan terorîstan di xwestin li dijî hêzên ewlehiya Behrêynê bikar bînin.

Eva cara yekemîn nine ku dewleta Behrêynê nûçeyên bi vî awayî belav dike, sala derbazbûyî jî dewleta Behrêynê ragihand ku, dezgeha ewlehiya welatê wan di operasyonêkî de karîne ku, girûpeke terorîstî ya ser bi rejîma Komara Îslamî ya Îranê peyda bikin ku, ji 47 terorîstan pêk hatibû.

Wezareta Karê Derve ya Amrîkayê jî, di rapora xwe ya herî dawiyê de ku salane belav dike, derheq bi pirs terorîzîmê di cihanê de, rejîma Komara Îslamî ya Îranê, weke piştevanê herî sereke ya terorîzmê di cihanê de, da nasandin.

berbirû bûn, dîsan encama çend sal diyalog û lihevkerî û ... hwd ku hatibûn bînpêkirin, li vê roja karesatbar de dîsan çareserî bi lûleya çekê hate spartin. Mixabin çend xortên Kurd li her du aliyan bûne qurbanî. Lê her wekî bûyera Kêleşînê, raya giştî û hizra Kurdistanîyan, li ser hest bûn, û bi vê helwestê pêşiya mezin bûna karesatê girtin.

Rewşa siyasî û civakî li Kuredistanê gellek guherîye û siyaseta û karê siyasî û xebat û tekoşîn li qonaxêke din de kar dike. Pêwîst e ku em wê qonaxa nû nas bikin û şanaziyê jî pê bikin.

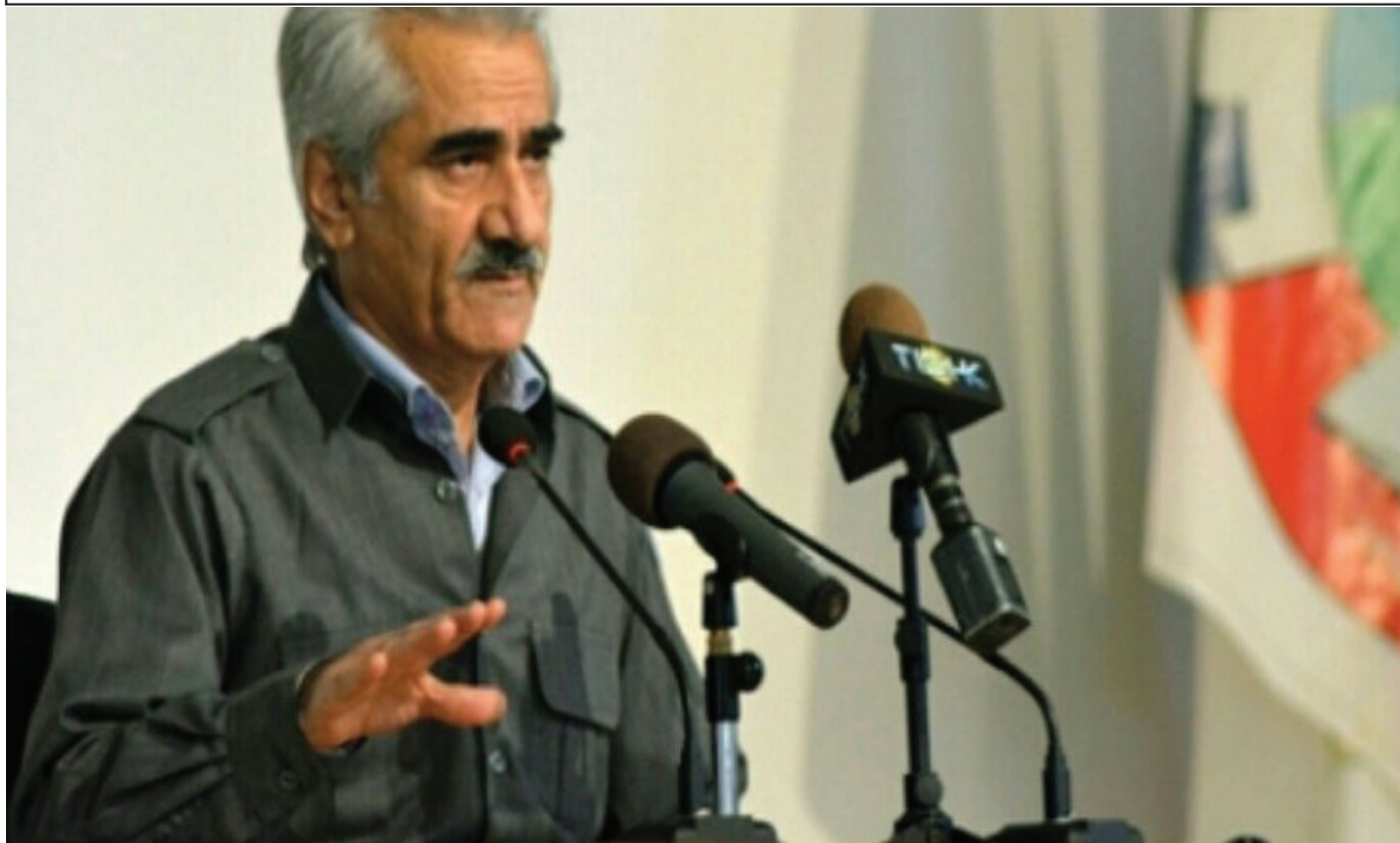
Şanazî bi vê wateyê ku di nava hemû bedbextî û malwêranî û pirş û belawî û gefên dijminên me, û dagîrkaran ax û siyaseta me, asta têgihîştina hizrî

ya neteweya Kurd gihaye wê astê ku civakeke ser xet me heye, ku bi xwe pêşiya serhildana karesatên navxweyî digre. Renge girûp û aliyên wisa jî di nava wan de hebin ku agirê şer xweş dikan, û encama şerekî bi vî rengî jî tenê malwêraniya hemû aliyekî û sotana Kurdistanê ye, lê rê bi wan nehatiye dayîn ku di warê hizrî de hejmoniya xwe, bi ser civakê de hebin, û Kurdistanê ber bi çareserkirina kêşeyên navxweyî ji riya siyasî û diyalogê ve pêngavan bavêje.

Di vir de ye ku dibe wekî Kurdistanîyekî em şanaziyê bi vê bikin ku em bi ezmûna xwe ve, me xomaliya diyalog û siyaseta kiriye rêkartek bo çareserîya kêşeyên xwe. Rûniştin li pişt maseya diyalogê, kuştin û meege ji birakuji ye re.

Mistefa Hicrî: Îro rojê di hevkêşeyên cîhanî de hesab li ser hêzê tê kirin

Beşa 1

Amerîkayê ve wekî hêzeke terorîstî hatiye naskirin, lê PYD di Sûriyê de ku çiqe PKK ye, dibêjê ne, ew PKK nine. Jiber ku ew li wir hêzeke bibandor e. Lewra wê dixê nava hevkêşeyên xwe de, û alîkariyan jê re dişîne. Ew yek di navçeyê din ên cîhanê de, ku beşek ji wan gellek nêzî me ne, û her bi vî awayî bi rê ve diçe.

Lewra babeta serekî bo me ku em niha berev kongireyê ve diçin, dibe em riya xwe xweş bikin, bo kongireyê, bona vê ku destê me wekî PDKÎ û wekî Kurd vekirî be, da ku bibe hêzeke bibandor.

Deqa axavtina kak Mistefa Hicrî sekreterê giştî ê PDKÎ di semînarekê de, li jêr navê Rojhilata Nû di binkeya Deftera Siyasî a PDKÎ de

Xûşk û birayên hêja!

Cardin em digihîjin bereberê kongirê, ku diyar e me hemû demekê gotiye ku kongire girîng in û herwisa jî bûye ji me re. Lê ew kongre taybet e, û cudahiye wê digel kongireyên din ew e ku me heyama çar salên borî di rewşekê de derbaz kiriye, ku guherînkariyeke yekcar kûr û berfireh di asta cîhanî û navçeyî û heya di navxwe ya Îranê de hatiye pêş. Kongireya me ya vê carê lewra girîng e ku em hemû bîr bikin, û bizanin ku gelo em dikarin rewta xebata xwe di asta Rojhilat de bigehînin astekê ku hevaheng be di gel wan guherînkariyên ku di Rojhilata Navîn de hatine pêş, û helbet bi berçavgirtina wan guhertinên ku di Îran û Kurdistanê de hatine pêş.

Bona vê ku ez têkevim nava naveroka behsê, ez îznê dixwazim ku detspêkê bas ji vê bikim ku em gellek caran dibihîsin, ji xelkê xwe, û welatên derêkî ku li Kurdisatana Îranê de, wate li Rojhilata Kurdistanê de, tu cure liv û tevgerêk nine. Di demekê de di hemû cîhanê de, guhertin hene. Kurd di hemû beşan de tekoşînê dike, lê

behs heye ku di Rojhilat de tu dengêk nine. Gellek caran bas ji vê dikin ku em wekî PDKÎ partiyek in bi 70 salan dîroka xwe ve, ku heyana niha rêbertiya gelê Kurd di Rojhilata Kurdistanê de di destên wê de bûye, û di pêxema wê de jî bi hezaran şehîdî me dane, û xelkê me aware bûye, endamên me kêmendam bûn, û xelkê me ji welatê xwe derbider bûn, û nirxeke yekcar mezin me daye. Lê tevî hemû vana jî, Kurdistana Îranê di rojevê de nine. Gelo eva ku Kurdistana Îranê di rojeva navçe û cîhanê de nine, kêşeya wê vedigere ser rewşa cîhanê yan vedigere ser me, wekî Kurd li Rojhilata Kurdistanê yan sedemên din? Ya ku îro em dibînin, ezmûn ew e ku di beşên din ên Kurdisatan de xebateke cidî û berdewam heye, û helbet her paerçeyek ji Kurdistanê li gora rewşa siyasî û civakî û coxrafî û navçeyî ya xwe, dema ku xebateke cidî hebe, bêguman dikeve ber behsê, û rege kesek rexne bike, yan kesek din jê razî be, lê bi her hal dikeve nav behsa hevkêşeyên navçeyî û cîhanî de. Eva ku em dibînin li bakura Kurdistan û li Rojava û li Başûr de pîrsa Kurd di rojevê de ye, behsa rojê ye di nava kom û civînan biryarder ên cîhanê de, û li daxuyaniyan de, ... û hwd, qise û behs li ser tê kirin û di hevkêşeyan de cihê wan yê taybetî heye.

Em gellek caran bas ji vê dikin ku PDKÎ 70 sal derbazbûyîya wê heye,

em mafê mirovan diparêzin û hizbeke demokrat in, û em laîk in, û gellek taybetmendiyên din, ku hemû ew yek, cihê şanaziyê ne, û dibe wisa jî be. Lê em dibînin ku eva bes nine, girîng ew e ku tu wekî Kurd hêz î yan ne? Eva ku îro di hevkêşeyên cîhanê de hesab li ser tê kirin, hêz e, hêza bibandor e. Dema ku tu bûyî hêzeke bibandor, hekî li ber qazanc û berjewendiya te jî nebe, navendên biryarder li cîhanê de hesabê li ser te dikin, ku wisa bû, bona vê ku Rojhilat bibe behsa navendên biryarder, û behsa navendên navneteweyî û navçeyî, yekem tişt ku dibe em wekî PDKÎ bîr jê bikin, ew e ku dibe em kar bikin, bona vê ku Rojhilata Kurdistanê bibe hêzeke bibandor. Ku wisa bû bibandorbûna hêzê ye ku xelkê, yan navçeyekê yan dewletekê tîne ber bas, û di hevkêşeyan de cihekî jê re vedike. Ew yek esleke gellek girîng e, û dibe hemû hereketekê me, xebata me, (medenî, çekdarî, dîplomasi), teşkilatî, û hemû tişteke me di rastaya wê de be, ku Rojhilat bibe hêzeke bibandor.

Dîsan ducarî dikim ku: Di cîhana îro de girîng ew e ku tu hêzeke bibandor bî. Bo selimandina vê mijarê, Gellek minak hene, ku hûn bi xwe rojane di nûçeyan de vê yekê dibînin. Di vê derheqê de bila ez minakeke gellek biçûk ji we re bînim. PKK ji aliyê

Di vir de ew pîrsa tê holê, ku gelo çi tişt in ku dibin alîkar bona vê ku Rojhilat bibe hêzeke bibandor? Bi boçûna min yekem tişt ew e ku em cardin Rojhilatê nas bikin. Çima dibêjim Rojhilat, em nas bikin, bona vê ku em hemû yên Rojhilat in. Lê rojhilatek ku niha heye, digel 30 heya 40 salan berî niha cudahiyeke zaf heye. Bo nasîna cardin ya Rojhilatê girîng e? Jiber ku xebata me bo Rojhiat e, xebata me li Rojhilat e. Nab e ku tu bo civakekê xebatê bikî, lê tu wê civakê nas nekî, lewra cardin naskirina Rojhilat xaleke gellek girîng e, di heyama wan sê dehikan de, Rojhilat di hemû biyavekê de guhertin bi ser de hatiye, di warê kulturî, zanist û zanyarî, û heya di warê erdnîgarî de jî gellek guhertin bi ser de hatine, em di heyama van du salan de, ku pêşmergeyên me çûne navçê. Pîraniya wan, di dema vegeyriyanê de, ji me re bas kirine, heya di gundê xwe de jî, me nasyariyeke tewaw tunebûye, û gellek guhertin bi ser de hatiye!

Ku wisa bû, dibe ku em wê Kurdistanê nas bikin. Taybetmendiyên wê Kurdisatana nû yan Rojhilata nû guhertinên hizrî û kulturî ne. Li wir nivêseke nû hatiye qadê, di xwendinê de pileyeke bilind heye, û asta zanyariyên wê zêde bûne, û destên wê digihîje ragehandinên giştî ên hemû cîhanê, û di hemû guhertinên navçê

de şarezayî heye, lewra nasîna Kurdistanê girîng e ku em bikarin xebata xwe, hevaheng bikin, digel vê civakê. Hekî em nekarin vê bikin, xebata me naçe pêş, yan jî gellek bîzêmet û hêdî wê here pêş, eva pirseke gellek girîng e, ku dibe berçav bê girtin, û lewra hinek tişt rege bête pêş, ku rege bo me nehêne qebûl kirin, lê jiber ku em xebatê dikin, û li ser xebata xwe têçûya canî didin, dibe em rastiyan qebûl bikin. Rewşa jiyana derbazkirin û pişe û nan û ew hemû kêşeyên mezin in, ku pêşîra xelkê girtine. Xebata me dibe di vê rastayê de here pêş, û em vê rewşa jiyana xelkê berçav bigrin, bona vê ku em bikarin geşe bikin.

Komara Îslamî ya Îranê di heyama sê dehikan de, hemû hewla xwe daye, û niha jî berdeham e, ku xelkê Kurd di Kurdistanê Îranê de bîdeng bike. Lê kiriyara vî xelkî nîşan dide, ku xelk teslîm nabe. Li gora wan derfetên ku hene, xebat û berberêkaniyê dike, lewra rejîma Îranê be'ecandiyê. Jiber ku rejîm hisaba wê ew bû ku pêşmerge di navxwe ya Kurdistanê de nine, êdî meydana vekirî ye, û bi dilê xwe wê xelkê serkut bike, û ew xelk hêdî hêdî fêr dibin û adet bi serkutarîyên vê rejîmê digrin, lê niha ji bo rejîmê eşkere bûye ku ew hesabên li ser xelkê Kurd kirine, şaş bûne. Lewra niha rejîm ji her tiştî zêdetir, ji vê hêza xelkê ditirse, û ew yek jî, livlivandina hêzê bo navxwe ya welat nîşan daye. Hekî we bala xwe dabê, ji wê demê şûnda, ku pevçûn digel pêşmergeyan hebûye, pêşmerge çûye navxwe ya welat, û heya niha jî digel de be, ew pirs bo rejîmê heye. Niha jî

rejîma Îranê berdeham e û manoran pêk tîne, û hêzên xwe dilivlivîne, û xelkê serkut dike, û pilanan dadirêje ku çawa pêşiya piştewaniyê xelkê ji hêza pêşmerge bigre. Aliyekî din jî ew e ku em di biyavê siyasî de, em hemû dizanin ku xwestekên xelkê Kurd di Rojhilat de, bi taybetî, û di asta neteweya Kurd bi giştî de nahê qebûl kirin. Beşeke zêde vedigere ser vê ku di biyavê îdeolojî de, ew xwestek û daxwaziya ku me Kurdan heye, bo rejîmê mijareke girîng nine, û digel îdeolojî û siyaseta wê yek nage. Lewra bi hemû awayekî hewl dide ku serkut bike, û heya niha jî serkut kirin, tenê rîyek bûye ku ji xwe re hîlbijartiyê. Carna di dîroka van sê dehikan de, hawara xwe bîriye ber diyalogê, û diyalog jî bi armanca serfîtehandina bi Kurd bûye. Di destpêka şoreşê de, heyeta nûnertiya Kurd ku PDKÎ jî beşek bû ji wan, me dît ku Komara Îslamiya Îranê, wê demê arteşa wê ji hev belav bibû, û hikûmet taze pêk hatibû. Bona vê ku demê bi dest bîne, û hêzên xwe organîze bike, gotûbêjek dest pê kir, bo heyama nêzî salekê û piştê ku arteşa xwe amade kir, êrîş kir.

Di gotûbêja digel heyeta PDKÎ bi serokatiya şehîd Dr. Qasimlo li Vîyenê derket ku armanca wan ji diyalogê ew nebûye ku lihev bikin, û mafê Kurdan yê herî kêr jî bidin. Ew yek rastiyeke in, lê di pêxema wan de jî rastiyeke din gellek girîng e, û dibe ew yek li ber çavên me be, û ew jî eva bûye ku rejîma Îranê nîşan daye ku bona parastina deshîlata xwe, her demekê li bin zextê de, tîrsa wê li ser hebe ku hikûmeta wê diherife, serfîtehandina.

Me ew yek cara yekem di şerê Îran û Îraqê de dît, û em dizanin ku diruşm didan ku wê here Îraqê bigre, û tiştên wisa. Lê dema ku gotne rejîmê, çek û cebîlxaneyê me nemaye, û tîrsa herifîna deshîlatê heye, tasa jehrê vexwar û rêkevîna agirbesê digel hikûmeta wê demê ya Îraqê îmze kir, ku bixwe nave wê danîn tasa jehrê. Ku ne di biyavê bîr û bawer û qenaetê ve bû, belkû ji rûyê neçarî ve vexwarin.

Mîankek din ew dem bû, ku derheqê mehandina Oranyomê de, 12 salan Komara Îslamiya Îranê di gotûbêj û pilandarîtinê de bû, li dijî welatên Rojavayî. Di detspêkê de gotûbêj kir, di gel wan li hev kir, û qewl dan ewan, lê piştê bi awayekî veşartî ew qewlên dayî hilweşandin, lê dema ku Rojavayîyan zanî hisar xistin ser wan.

Em hemû dizanin, ku destpêka tehrîman de digotin, eva rûpelên kaxezê ne, û bila her gemaroyan bixin ser me, lê dema ku Xamîneyî têgihîşt, ku bi van gotinan nikare welat bi rê ve bibe. Kêşeya aborî gihaye asteke bilind, bi awayekî dizî û heya bi bê agehdariya Ehmedîniyad ku serkomar bû, nûnerê xwe şande Emanê, û digel nûnerê Amerîkayê rûniştin, û destpêka sazan û stûxwariya xwe bi wan ragehandin, eva bû ku piştê dom kir, û ew gotûbêj jê çêbûn, ku gihan encamê, û ew encam e ku dibêjnê, Bercam. Eva encama zextekê ye ku li ser Komara Îslamî heye. Ku wisa bû, rejîma Îranê bibîne ku Rojhîlata Kurdistanê bûye hêzeke bibandor, wê bi neçar guh bide me.

Helbet tenê mesela me rejîma Îranê

nine, ez dibêjim hikûmeta Tehranê. Her kesek ku li Tehranê deshîlatdar be. Ku wisa bû em wekî Rojhîlat, dibe bibin hêz. Bo vê ku hikûmeta Tehranê, ji rûyê neçarî ve, guh bide me. Ew hêz jî dibe ku bo heyameke dirêj her wisa bimîne. Mebesta min ew e ku sibê hekî hat û em gihan emafên xwe, nabe ku em ji xelkê bê minet bin, dibe bibî hêza bibandor, bona vê ku nekarin siberojê ji qewlên ku didin poşman bibin. Garantiya me bo Rojhîlat ew hêz e ku dibe di Rojhîlat de hebe.

Yek ji van xalên ku Rojhîlat bibe hêza bibandor û gellek girîng e, pîrsa perwerdehiyê ye.

Perwerdekirina Rojhîlat eva ji kadr û pêşmerge û endam û alîgirên PDKÎ ve bigre heya digîje xelkê welatparêz û tîkoşer di Rojhîlat de. Ew mijar lewra girîng e ku em wekî PDKÎ berî her tiştî xwe ji vê bîrokeyê dûr bixin, ku heya niha cih girtiye ku pêşmerge hêza rizgarîder e, wate bi awayê ne rasterast me gotiye xelkê xwe, ku pala xwe bidnê û asûde bin, û emê wekî hêza pêşmerge, emê bîn û we rizgar bikin.

Eva diruşmek bû ku heya niha bê encam maye. Ne li Rojhîlat, belkû di hemû beşan de, ez dikarim bêjim xeynî hinek hilkewtên taybet, di hemû heyama xebata Kurd di hemû beşan de, me nebûye ku pêşmerge yan hêza çekdar a Kurd, ku Kurdistanê rizgar bike, û niha jî nikare, ew pîrsa gellek girîng e, û dibe em hemû bi hev re li ser kar bikin. Bona vê ku hem em baweriyê bînin bi vê rastiye, û hem jî di nav xelkê xwe de vê kulturê cihgir bikin, ku tenê benda wê nebin ku pêşmerge bê û wan rizgar bike. Dibe xelk bi xwe bibe xwediyê xebatê, û hevsarê xebatê bi destve bigre, dema ku hevsarê xebatê bi destve girt, û bû xwediyê xebatê, wê demê amade ye ku nirxa wê jî bide, amade ye ku di qadê de be, lê vî xelkî hewcehiya wan bi perwerdehiyê heye. Perwerdekirinek ku di teşkîlata PDKÎ de kûr dibe, û diçe nav xelkê de. Em in ku dikarî vê kulturê di nava xelkê de, cihgir bikin, ku bedela wê ku tenê pêşmerge rizgarîder be, xelk bixwe dibe rizgarîder.

Dom heye...

Komîsiyona Teşkilata PDKÎ peyamek rû li kirêgirtiyên rejîmê di Kurdistanê de belav kir

Komîsyona teşkilata PDKÎ di vê peyamê de, daxwaz ji çekdar û kirêgirtiyên rejîmê di Kurdistanê de kir, ku dawî bi xiyaret bi gel û welat bînin, û çeperên xwe ji eniya dijmin ve biguherin, bo eniya gel.

Deqa vê peyamê ku gihîştîye malpera “Kurdistanmedia”yê wiha ye:

Tevgera neteweyî-demokratîk a Rojhilata Kurdistanê di heyama çend dehikên derbazbûyî de, serbarê vê ku ji çend qonaxên dîrokî û hestiyar re derbaz bûye, û komek astengî li ser riya wê hebûne, lê niha jî digel de be, herwisa li ser piyan e, û ketiye nava qonaxê nû ku di wêjeya siyasî û li cem bîrûraya giştî ya navxwe û derve bi Rasana Rojhilat hatiye naskirin.

Di vê qonaxa nû ya xebatê de, ku hilgîrê peyama xebata bajar û çiya ye, yekrêzî, hevxebatî û yekgirtîbûna gel bi hemû tex û qatên xwe ve, pêwîstîyeke dîrokî û yekalîker e.

Dîroka xebat û tekoşîna çend dehikên borî ên neteweya me, û xweza û cewherê rastîn ê dijminan û deshilatdarên rejîmên Pehlewî û Komara Îslamî ew rastiya selimandiye, ku wan bona jinavbirin, serkut û şikesta tevgera neteweyî-demokratîk a gelê me, hemû hêz û şiyana xwe bi kar anîne.

Dijminên gel û tevgera me, bona teslîmkirin û herifandina vîn û hesta

şoreşgerî ya têkoşeran, û dawî car jî navbirina tevgerê, hemû riyek girtiye pêş. Dijmin bi riya reşekujî, îdam, girtin, teror, siyaseta çavtirsandin, û dana qewl û sozan, û bi dehan û sedan pîlanên din hewl daye ku tevgera mafxwazane ya xelkê Kurdistanê rastî têkçûnê bike. Mixabin di vê navberê de, diyardeyek ku dijmin çî di demên derbazbûyî de, û çî jî niha hawara xwe biriye ber, siyaseta û diyardeya çekdarkirina takên civaka Kurdistanê bûye.

Dîroka xebat û qurbanîdana gelê me vê rastiyeke tîne bîra me, ku diyardeya çekdarkirina takên Kurd, ji aliyê dijmin ve, yan jî ketina bin bandora siyaseta dijmin bi her niyetekê be, zirar û ziyaneke giran li cendekê tevgera me daye, û cara dawiyê refên gelê Kurd ji hev dûr xistiye, û kiriye du deste.

Bi berçav dijminan ew çekdar, teyar û amade kirine, û berdane canê şoreşger û têkoşerên hizb û gelê wan, lê cewher û naveroka vê diyardeyê rastiyeke tal tîne bîra me, û di çend biyavan de cihê baldanê ye.

Yekem: Ew kesên ku çek ji bo dijmin hilgirtine, li dijî neteweya xwe sekinîne, û rasterast xizmeta dijmin dikin.

Vê yekê jî tenê yek wateya wê heye, ku ew jî rijandina xwîna Kurd bi destê Kurd e, û şik û guman di vê yekê de nine, ku dikeve çarçoveya îxanetê de, û di vê navberê de jî, serkevtiyê serekî ê vê karesatê dijminê bêrehm û xwînrej e.

Duyem: Pêkanîna tevdanîkarî û dubendî û çend desteyiyê, di nava refên gel de. Dijmin ji vê riyê ve, tovê bêhêvîti û tolhildanê di nav têkoşeran, û jirêderketiyan de diçîne, û dîsan hekî zirarek hebe, li cendekê tevgerê û yekrêziya gelê me dikeve.

Ya sêyem: Siyaseta çekdarkirin û tevlihbûna bi vê pêvajoyê re, keramet û pêgeha civakî û malbatî ya wan kesan dixê jêr pirsyarê, ku bîy hestkirina bi berpirsariyê û tenê li ber îmkanat û hinek pile û post û tiştên demkî, amade ne ku xizmeta dagîrker û dijminên gel bikin. Eva jî bûye sedema paşveman û dirêjkêşana xebata mafxwazane û mijûlbûna bi şer û rikeberiyekê ku dijmin pîlana wê darêtiye.

PDKÎ ku rêber û rêxerê tevegira neteweyî-demokratîk a gelê Kurd di Rojhilata Kurdistanê de ye, wekî partiyeke berpirsyar di hemberî tevgerê û hemû tex û qatên Kurdistanê, û li serveyî hemiyan, berjewendiya giştî û neteweyî, berdeham di biyavê metirsî û gefên diyardeya çekdarkirin û çekdarbûnê û li dijî xebata mafxwazane ya gelê Kurd hişyariyê dide. Em ji vir ve radigehînin ku ew qonaxa nû zêdetir ji her demekê pêwîstî bi yekrêzî û yekdengî û hevxebatîya hemû tex û qatên civaka Kurdistanê heye. Bi taybetî ku niha merema me çekdarên hatîxapandin ên rejîmê ye di Kurdistanê de, û dibe ji girîngiya vê mijarê têbigihîjin.

PDKÎ bi hestkirin bi berpirsariyê dîrokî a xwe, di hemberî niha û pêşeroja xebata şoreşgerî û cemaw-

PDKÎ herwiha çekdarên ser bi rejîmê agadar dike, ku hekî nikarin hevkarîya xebata nû a Rojhilat bikin, bila aliyê kêr dijayetiye digel hêza Pêşmerge û xebata rewşa a xortên gel nekin û dibêje: Tiştê ku eşkere ye, ev e ku çekdarên ku xizmetê bi siyaseta rejîmê dikin, û berdeham in li ser hevkarî û alîkarîkirina hêzên serkutker, wê rastî dijkirîyara hêza gel bin.

erî, di bin navê hevxebatîya “Bajar û Çiya” de, çekdarên Kurd ên ser bi desthilatê agadar dike, ku ji girîngî û hestiyariya vê qonaxa nû a xebatê têbigihîjin, û çekên xwe danên, û ji vê zêdetir xizmeta dijmin nekin.

PDKÎ herwiha çekdarên ser bi rejîmê agadar dike, ku hekî nikarin hevkarîya xebata nû a Rojhilat bikin, bila aliyê kêr dijayetiye digel hêza Pêşmerge û xebata rewşa a xortên gel nekin û dibêje: Tiştê ku eşkere ye, ev e ku çekdarên ku xizmetê bi siyaseta rejîmê dikin, û berdeham in li ser hevkarî û alîkarîkirina hêzên serkutker, wê rastî dijkirîyara hêza gel bin.

Erka li ser milên hemû tex û qatên takên civaka Kurdistanê ye ku bi rênîşandan, û handan (tehrîk) û lomekirina wan çekdaran, rê ji bo vegeriyana wan bo nava rêzên gel, xweş bikin.

**PDKÎ
Komîsiyona Teşkilat**

**2017.02.27
1395.12.09**

Erkê takê Kurd li dijî îxanet û caşitiyê(Cerdevaniyê)

Elî Munezemî

Îxanetê dîrokek bi dirêjahiya dîroka mirovahiyê heye. Di dîroka şoreşên gelê Kurd bo azadî û serbestiyê de, îxanet peyveke bîhanî nine. Her ji şoreşa “Xanê Lepzêrîn” ve bigire heya “Ehmedê Lêtanî”, ku bi eşkerekirina çavkaniya ava “Kela Dimdim” bûye sedema herifîna Şoreşa Dimdimê, û heya digîje xebata partên siyasî yên îro yên Kurdistanê ku bona azadî û serbestiyê xebatê dikin, û rojane em şahidê pîlan û îxanetên bi sedan kesên weke “Ehmedê Lêtanî” ne, û her roj bi rengekî, gelê Kurd wateya vê peyva qirêj (Îxanet) dibîne.

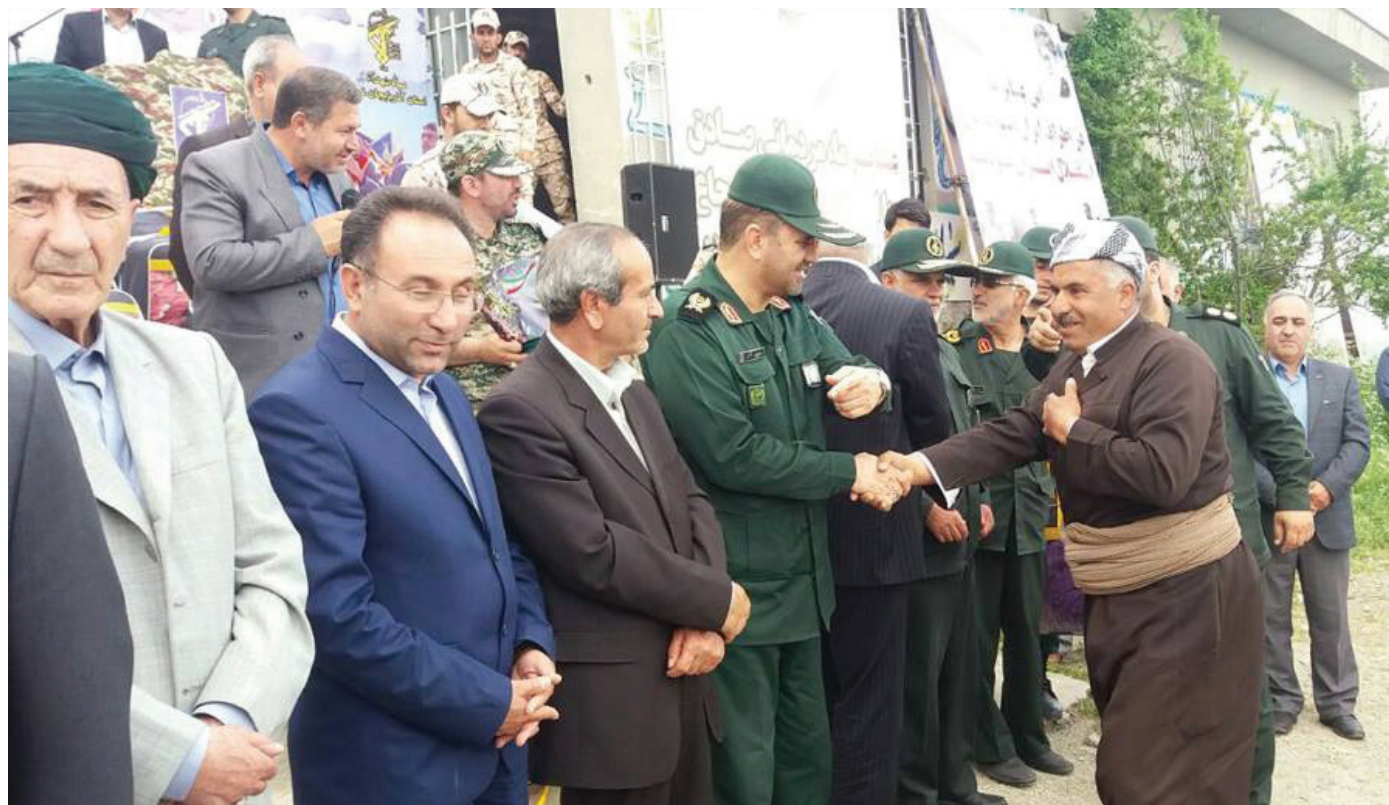
Armanç ji nivîsandina vê gotarê, dîroka îxanetê nine, herçiqas ku tu peyvek bê dîrok nine. Her çava di serdêra gotarê de hatiye diyarîkirin, di vir de jî em basa erkên takên Kurd li dor îxanet û caşitiyê dikin. Dema basa erk derdikeve holê, hewce ye bê gotin ku erk buhayekî Exlaqî-Siyasî ye. Rojhilata Kurdistanê hêj xwediyê yasayekî bingehîn nine ku em bikarin mifahê jê bistînin û alîkarê me be, bo vê mijarê. Lewra bi neçarî emê him mifahê ji yasayên hinek welatên demokratîk bistînin, û him ji “Felsefeya Exlaqî”. Di vir de tenê bo mînak, bas ji yek ji tê’oriyên Felsefeya Exlaqî, bi liberçavgirtina yasaya bingehîn a hinek welatên cihanê tê kirin li dor îxanetê, û di vê çarçoveyê de, emê erkên takên Kurd destnîşan bikin û li ser baxivin û encamê jî, jê bistînin. Berî ku ez herim nava mijarê de, wateya hinek peyvên hewce ye:

•Îxanet:

Îxanet hemû ev buhayên “Nigetîv” ji xwe digire:

Têkder, bêwefayî, tevdanîkarî, bê yasayî, peymanşikênî, fitne, nafermanî, serpêçî, ajîtasyon, pîlangêrî, hevkarîya digel dujminan û şikandina baweriyê.

Îxanet peyvekî zagonî ye ku di “Wikipedia” yê de, weha hatiye şirovekirin, “Îxanet bi wateya “Fêlîkirin” anku “Teqelob”ê tê. Wate kiryarek li dijî

xweserî anku parastina welat e. Sê cure îxanet hene: Îxaneta mezin, Îxaneta bi welat û Îxaneta di dema şer de.

Îxaneta mezin bi wateya îxaneta li dijî yasaya bingehîn a welat û îxaneta li dijî rêberê welat tê. Îxaneta bi welat bi wateya îxaneta bi xweserî û parastina welat tê. Îxaneta di dema şer de bi wateya alîkarî û pişikdariya digel dujmin di dema şer de tê.

•Caş(Cerdevan):

Gellek kes Mamosta hejar bi danerê vê peyvê didin nasîn, ku bo kesên xa’în û kirêgirtî bi kar aniye, û niha jî di edebiyata siyasî a Kurdistanê de, cih girtiye û tê bikaranaîn.

Dema ku bas ji “Exlaq” tê kirin, wate bas ji vê beşa felsefeyê tê kirin ku normên cudakirina “Başî” ji “Xirabiyê” destnîşan dike. Yek ji felsefeyên herî balkêş felsefeya “Êmano’el Kant” e ku bi “Exlaqa Erk” bi-navûdeng e. Felsefeyek ku ne li ser “Encama Kiryaran”, belkî li ser “Armanç ji Kiryaran” disekine. Eva jî bi vê wateyê tê ku, hekî armanç ji karekî armançekî baş be, wate karê han di warê exlaqî de karek baş û dirust e, û hekî armanç ji karekî jî niyetekî xirab be, karê han karek xirab û ne exlaqî ye. Li gorî bawerîya Kant, “Xwasteka Baş”, baştirîn û li serweyî hemû tiştan ne, û her karek dirust ji vê bîrkirinê ve çavkanî bigire, encamdana wê bi erkê tê hesibandin. Wate encamadana her karekî ku bi erkê tê hesibandin, baş û dirust e.

Weke “Arne Nes” dibêje; “Deskevta herî mezin ku mirovek dikare bidest bixe, ew heyecan e ku mirov bona bicihanîna erkên xwe heye”. Kant bona encamdana karê baş û dirust bi dîtingeha exlaqî ve, listeyek ji karên han bi hewce nabîne. Belkî yasayekêbona wan karan destnîşan dike ku, her kesekî li xwe digire û giştîgîr e. Ev yasa jî eva ye ku, “Mirov dibe bi awayekî tev bigere ku, encama tevgera wî/wê, bibe yasayekî gerdûnî”. Wate ew sedema ku dibe hander bona vê ku mirov karekî bike, gerek bo hemû kesên din jî ku wî karî dikin bê qebûlkirin û bi rewşa bê zanîn. Yasaya han jî nabe weke tişteke awarte derkeve holê, belkî gerek weke erkê bê birêvebirin, û bona vê ku hejmarek mirov xwe weke netewe pênase bikin, xwediyê hinek taybetmendiyên hevpar in ku, li gorî wan taybetmendiyên, civakek weha, dibe xwediyê hevalbendîyeke civakî, û parastina weha hevalbendîyek û berjewendiyên wê, dibe erkê her mirovek endam di vê civakê de.

Netewa Kurd jî li gorî taybetmendîyeke weha, xwediyê hevalbendîyeke Kurdî û berjewendiyên bilind ên netewa Kurd e, ku parastina wê dibe erkê her takekî gelê Kurd. Her kesek bi her awayekî hewla lawazkirina vê hevalbendîyê bide, û berjewendiyên wê bixe tehlûkeyê, bi kesekî peymanşikên û dî rastî de “Xa’în” tê hesibandin. Hewlên weha dikarin bi awayên curbicur bîn dayîn.

Weke kesên ku zaniyariyan li ser pêşmerge(Ku hêza parastina gel û berjewendiyên wê ye) kom dikin, û

**Lewra rewşenbîr,
xwendekar, mamostayên olî, mamostayên xwendîgehan
û zanîngehan û bi
giştî her takekî civaka
Kurdî, bona nehêlana
diyardeya caşitî û
ronîkirina deren-
camên vê diyardeyê,
erkdar in û eva jî
erkê netewî û exlaqî
yê wan e**

di Kurdî de bi “Sîxor” tene nasîn. “Caşitî” ku berê bi wan Kurdên çekdar dihate gotin ku alîkariya dujmin dikirin, lê niha li gorî pêşkevîna civakê, bi şewazên din ên îxanetê jî, herwisa tene pênasekirin,(Wek kesên ku bi nivîsandinê piştewaniyê didin pîlanên dujminan, û bi “Caş Qelem” tene nasîn), herweha kesên ku îro rojê kirêgirtiyên rejîmê ne û di nava xortên Kurd de madeyên hişber belav dikin. Kesên ku îxanet û caşitiyê dikin, bona dadperwerane nîşandana karê xwe, gellek hewlan didin û dixwazin rastî û dirustbûna karê xwe bidin selimandin. Weke vê ku tu derfetên din ji wan re nine û ew neçar in, yan em û neteweya ku me diçewisîne, birayên hevdu ne, û xwediyê yek

Nerîna Lîderan

Mes'ûd Barzanî: “Em îznê nadin, ku Îran destêwerdanê di nava karûbarên me de bike”.

Osman Baydemir: “Şerê birakujî îxanet e”.

Ehmed Xatemî: “Komî-teyeke veşartî, bo diyarîkiri-na cihgîrekî piştî Xamineyî hatiye pêkanînbe”.

Trump: “Obama biryar dabû ku guhdariya pêwendiyên min ên telefonî bêne kirin”.

welat û yek ol û hwd ... ne. Ev sedem û gotinên ku kesên weha tînin ziman, bi hêsanî hizir û nêrîna wan derdixe ku Êgo'îstbûna wan diselimîne, ne dadperwerbûna karê wan. Jiber ku wan bi xwe jî bawerî bi karên xwe nine, ku weke erke di derûna wan de çavkanî girtibe. Lê bi vî halî jî amade nine ku destan ji vî karê bê exlaqî bikişînin.

Herweke çava di serî de me amaje pê kir, Kant yasayekî destnîşan dike ku em dikarin piştî xwe pê qahîm bikin bona vê ku karên me rengê exlaqî bi xwe ve bigirin. Wate her hokarek ku em bona encamdana karekî bo xwe bi rewa dizanin, gerek ev hokar bo her kesek din û her dereke din, weke yasayekî gerdûnî bê qebûlîkirin. Gelo li gorî vê yasayê çasîti anku îxanet dikare bibe yasayekî gerdûnî? Bi xatircemî kes nikare vê îdî'ayê bike. Wate berevajî, weha karek, yasayekî gerdûnî ye, her pêngavek di pêxema jinavbirina çasîti û îxanetê de, yasayekî gerdûnî, û herweha erke xelqî ye û erkê her takekî Kurd e.

Lewra rewşenbîr, xwendekar, mamostayên olî, mamostayên xwendegihan û zanîngehan û bi giştî her takekî civaka Kurdî, bona nehêlana diyardeya çasîti û ronîkirina derencamên vê diyardeyê, erkdar in û eva jî erkê netewî û exlaqî yê wan e. Jiber ku îxanet û çasîti hemû cûrên îxanetê bi hev re li xwe digire. “Îxaneta mezin”, ku li dijî yasaya bingeîn a welat û li dijî rêberê welat tê encamdan (serbarê vê ku em hêj xwediyê yasaya bingeîn nînin), “Îxaneta bi welat” ku bi wateya îxaneta bi xweserî û parastina welat tê, û “Îxaneta di dema şer de” ku bi wateya alîkarî û pişîkdariya digel dujmin di dema şer de tê.

Gelo niha ku em xwediyê yasaya bingeîn nînin, çi bikin li hember îxanetkar û çasîtan de? Di welatên din de digel weha diyardeyekê, çava rîftar tê kirin?

Her weke berê û di serî de me bas jê kir, îxanet bi wateya “Ladan ji we-fadariyê” li hember welat û deshilatê

tê, bitaybetî di dema destpêbûna şer de û bi bizanebûn alîkarîkirina dujmin (Dujminê neteweya xwe), û dana zaniyariyên nepenî û girîng ên netewî bi dujmin.

Di piraniya welatên cîhanê de, cezaya weha karekî, “Mîrin” e. Kesek ku karek bi vî rengî dike, jê re dibêjin “Xa'în”. Îxanet pîrsgirêkek mezin e li dijî civakek azad. Di civakek azad de ku xelk ji rêya nûnerên xwe ve, karên xwe bi rê ve dibin, daxwaz tê kirin ku opozisyonek wefadar hebe. Lê wefadariya han jî bi vî wateyê nahê ku rê ji dijberan bê girtin ku bi azadî jiyan bikin, û nêrîna xwe bînin ziman, û karên xwe ên rêxistinî bi rê ve bibin. Lê di sistemên zêdexwaz de, gellek bi hêsanî dikarin tometa îxanetê bi ser kesekî de, bi sedema dijatiya digel felsefeya girûpa deshildar bisepînin. Lê di her welatekî de, birêveberên welat bona vî ku sistema siyasî ya welat biparêzin, gerek derfeta vî yekê hebin ku dewsa dujminên xwe peyda bikin, û heki hewce be, bi tundûtîjî jî, bersiva wan bê dayîn.

Bo mînak di yasaya bingeîn ya Amerîkayê de, kesên ku li dijî Amerîkayê şer bisepînin, an ku tevî refên dujminên Amerîkayê bin û yan jî bi alîkariya dujminan aramî û parastina welat tevî hev bikin, weke îxanetkar tên nasîn. Lê bona vî ku kesek bi îxanetkar bê nasîn, hewcehî bi îsbatkirinê heye, wate 2 kes bi “Sond xwarinê” ve, li dijî wî/wê şahidiyê bidin. Îxanet weke cînayetek li dijî hemû welat tê hesibandin, û bi awayekî sade, cezaya wî bidarvekirin e.

Li “Berîtanîyayê” di Sedsalên Navîn de bas ji îxanetên mezin weke karekî neyasayî û bi cezaya kuştinê hatiye kirin, û cezaya kesê îxanetkar jî eva bûye ku, serê kesê îxanetkar gerek ji

leşê wî/wê bê cudakirin.

Îxanet bînpêkirina yasayî ya herî kevnar û hestiyar e di civaka siyasî de, ku li welatê Berîtanîyayê di sala 1351'an a Zayînî de, bûye yasa û welatên ku zimanê wan Îngilîzî bû, ysaya xwe ya li ser îxanetê, ji Berîtanîyayê wergirtine. Lê niha ku sistema “Paşatiyê” girîngî û bûhaya berê nemaye û cihê xwe daye dewletê, her karek ku li dijî dewlet û têkdana ewlehiyê, û parastina welat/hikûmetê bê encamdan, bi îxanet tê hesibandin û li welatê “Kanadayê” kesê îxanetkar wê bi cezaya “Hepsa Hetahetayî” bê cezakirin.

Lewra gelê Kurd ku hêj xwediyê mafê diyarîkirina çarenivîsa xwe nine, belkî xwediyê bi sedan dujminên curbicur e, û roj nine ku bi pîlan, derbeyan li gelê me nexin, partên siyasî gerek xwediyê çi bertekekî bin li hember diyardeya çasîtiyê? Em dibînin ku PDKÎ û gellek partiyên siyasî ên din, bi ragehandin û karê rêxistinî û bi hemû kanalên mumkin, kesên îxanetkar haydar dikin ku, heya direng nebûye, destan ji karê îxanetê berdin û vegerin hembêza gelê xwe?! Wate rêber û kesên şoreşvan ên xwe bi cih anîne, û hewce ye ku kesên îxanetkar jî erkê xwe encam bidin û destan ji îxanetê berdin. Her kesek li hemberî kar û kiryarên xwe de çend caran berpirsyar e. Berpirsatiya weke tak, ku têkilî bi çarenivîsa wî/wê bi xwe ve heye, berpirsatiya li hemberî malbatê ku di civaka me de, em bixwazin û nexwazin karên tak liser malbatê jî tên hesibandin bi baş û xirab, û berpirsatiya netewî ve. Lewra ez hêvîdar im ku, rojek bê tu zarokek û tu malbatekî Kurd, bi sedema kar û kiryarên kes û karên xwe, li hemberî neteweya xwe de serşor û şermezar nebe.

Elmas Haşimî :

“Roja herî nexweş veqetiyana hejmarek ji kadr û pêşmergeyan bû ji refên PDKÎ, herweha rojên ku pêşmergeyên Hizbê şehîd diketin, ji min re pir nexweş bûn”.

H: Arif Vêlî

Siyasetên dirust û li ser bingeha parastina buha û berjewendiyên netewî di nava PDKÎ de, yek ji şanazî û hêlên giştî û negor ên vê partiyê ne ku, Hizba Demokrat bi dirêjahiya temenê xwe û temenê tevgera rizgarîxwaziya gelê Kurd di sedsalên derbazbûyî de, ji partiyên din cuda kiriye, û parên din ên Kurdistanê û endam û alîgirên partiyên siyasî çî li Kurdistan Rojhilat û çî li Bakûr û Başûr û Rojava, şanaziyê pêve dikin.

Elmas Haşimî jî yek ji wan takên Kurd e ku bi xwe xelkê Kurdistanê Başûr e, lê heymê 23 salan e ku di nava refên PDKÎ de, jiyanê dike û xizmeta tevgera rizgarîxwaziya gelê me li Kurdistanê Rojhilatê dike. Elmas Haşimî keça “Mehmûd” sala 1973’an a Zayînî (1352’an a Rojî) li bajarê “Silêmanî” ya ser bi Kurdistanê Başûr hatiye dinê.

Elmas Haşimî derheq nasyariya tevî PDKÎ û tevgera rizgarîxwaziya gelê Kurd li Kurdistanê Rojhilat, û jiyanê xwe ya hevpar dibêje: “Berî ku ez jiyan hevpar di nava PDKÎ de pêk bînim, min Hizba Demokrat a Kurdistanê Îranê nas dikir, jiber ku Hizba Demokrat partiyek naskirî û mezin bû ku, her Kurdek li here derekî cihanê, vê partiyê nas dike. Lê min sala 1993-1994’an a Zayînî (1372-1373’an Rojî) jiyanê hevpar digel pêşmergeyê Hizba Demokrat a Kurdistanê Îranê “Seyîd

Necmedîn Haşimî” ava kir, û berhema jiyanê me ya hevpar jî 2 kur in bi navên “Jiyar” û “Juwar”.

Jiyar sala 1995’an li bajarê Koyê hatiye dinê û niha qonaxa Pêncem a Beşa Mûzîka Peymangeha Hunerên Ciwan ên Koyê dixwîne, û Juwar jî sala 2001’an li bajarê Koyê hatiye dinê û ew jî, qonaxa yekem a beşa Şano a Peymangeha Hunerê Ciwan yê Koyê dixwîne”.

Elmas Haşimî piştî jiyanê dîr û dirêj di nava refên pêşmergeyên PDKÎ de, çavniheriya xwe ji PDKÎ û hevjinê xwe weha tîne ziman: “Ez heyamê 23 salan e ku di nava refên PDKÎ û şoreşa rizgarîxwaziya Kurdistanê Rojhilatê de jiyan dikim, û çavniheriya min ji Hizba Demokrat eva ye ku, ji xebata xwe berdewam be û xwîna şehîdan jibîr neke û ber bi pêşve here û xwe ji dubarekiyê biparêze”.

Elmas Haşimî roja herî xweş a jiyanê xwe ya di nava siyaseta de weha ji Agiriyê re bas dike: “Rast e ku jiyanê min siyasî ye, lê ez bi xwe gellek ji siyaseta hez nakim, belkî qederê ez anîm nava siyaseta de, lê siyaseta di nava PDKÎ de, siyasetek rast û dirust e, û roja herî xweş bo min di nava siyaseta de, roja yekgirtina Hizba

Demokrat bû”.

Elmas Haşimî herweha roja herî nexweş a jiyanê xwe weha tîne ziman: “Rojên nexweş di jiyanê min de zêde ne, roja herî nexweş veqetiyana hejmarek ji kadr û pêşmergeyan bû ji refên Hizbê, herweha rojên ku pêşmergeyên Hizbê şehîd diketin ji min re pir nexweş bûn, herweha çaxê min ders dixwend û pola 12’ê bûm, ez li Zanîngeha Besra yê li Kolêja Kîmya hatim wergirtin, lê wî çaxî ku serdemê deshilatdariya Sedam Husên bû, xwendekarên Kurd dişandin zankoyên dîr ji Kurdistanê bona vê ku nekarin herin û xwendina xwe berdewam bikin, mixabin min jî nekarî herim bo Besrayê, û bi neçarî li ser biryara hikûmeta wî çaxî ya Îraqê, ez şandim beşa Zimanê Erebi ya Peymangeha Mamostayan li Hewlêrê, eva rojek pir nexweş bû ji min re, jiber ku zulmek mezin li min hate kirin”.

Elmas Haşimî di dawiyê de rû li keç û jin û dayikên Kurdistanê dike û bi vê gotinê dawiyê bi hevpeyvîna xwe tîne: “Daxwaza min ji jinên Kurdistanê eva ye ku hekî rasterast jî tevî siyaseta nebin, alîkariya hevjinên xwe bikin da ku cihê wan di nava Hizbê de xûya bike. Birastî Hizba Demokrat Qutabxaneyek mezin e bo hemû wan kesên ku di nava

Elmas Haşimî :

“Birastî Hizba Demokrat Qutabxaneyek mezin e bo hemû wan kesên ku di nava PDKÎ de jiyan dikin”.

Hizbê de jiyan dikin. Ez gellek tiştan jê hîn bûm û bê guman min wê wefa bo Hizba Demokrat a Kurdistanê Îranê hebe.

Ez heyamê 23 salan e ku mamoste me di Xwendengeha Rojhilat de, ku taybet e bi zarokên Hizba Demokrat, û li hemberî Hizba Demokrat de xwe bi berpirsyar dizanim, jiber ku ez heyamê 23 salan e xizmeta Hizbê û qutabxaneyê Hizbê dikim, û her kes jî li dijî Hizbê bisekine, wê digel bertekên min berbirû be”.

Di 10 heyvan de 23 hizar azardana Zarok û Hevjînan di Îranê de hatine tomarkirin

Saziya Bêhzîstî ya Îranê ragehand ku, di 10 heyvan de, 12 hizar keysên azardana zarokan, û 11 hizar kesên azardana hevjinan, di Îranê de hatine tomarkirin.

“Hebîbulla Mes’ûdî yê Cîgirê Karûbarên Civakî yê Saziya Bêhzîstiya Îranê, roja Şemî 4’ê Adar a 2017’an ragehand ku, ji despêka sala 1395’an a Rojî ve heya dawiya heyva Rêbendanê, 150 hizar caran peywendî bi beşa hevarhatinê an ku “Emergency” ya saziya wan ve girtine ku, beşa herî zêde ji wan peywendiyên, taybet bi xwekûjî û azardana zarokan û azardana hevjinan ve bûye.

Cîgirê Karûbarên Civakî yê Saziya Bêhzîstiya Îranê herweha eşkere dike ku, ev amara han tenê taybet e bi azardana “Bi Tundî” ya zarokan di Îranê de, û yê ku azardana wan “Ne Tund” e, nehatine ragehandin.

Navbirî herweha tekezê dike ku %20 ji zarokên Îranê, digel kêmasiyên rîftarî berbirû ne, û eva jî cihê nîgeraniyê ye.

Bi sebeba Şaşîtkirina pizîşkan, di bajarê Urmîyê de jineke ducanî jiyana xwe ji dest da

Şaşîtkirina pizîşkekî li bajarê Urmîyê, bû sebeb ku jineke ducanî jiyana xwe ji dest bide.

Li gor nûçeya gihîştîye Ajansa Nûçegihaniya Kurdpayê, êvara roja 8’ê Reşemehê, jineke ducanî bi sebeba şaşîtiya pizîşkî di nexweşxaneyê Kewser a bajarê Urmîyê de jiyana xwe ji dest da.

Nasnameya vê jina ducanî wiha ye: “Nafîya Davtî” xelkê gundê “Melûne” ser bi navçeya “Soma” û “Biradost” a bajarê Urmîyê.

Piştî, ev jina Kurd bi sebeba jibîrkirina lêdana teqel (beqye)yan di nav zikê wê de, rastî xwînrejîya hundir dibe, û eva jî bûye sebeb ku ev hemwelatiye jiyana xwe ji dest bide.

Ev jina piştî ku zaroka xwe tîne dinyayê, nexweşxaneyê Kewserê a bajarê Urmîyê îznê dide navbirî ku here mal, lê piştî çend rojan bi sebeba êşa zêde ji zikê xwe, ev veguhastne nexweşxaneyê “Siyêd El-şoheda”yê.

Pizîşkên nexweşxaneyê Siyêd El-şoheda” sebeba mirina vê jina Kurd, nebûna teqelan di nav zikê wê de ragihandine, û ev zaroka 10 rojî ya vê jinê, ji dilovanî û mihebeta dayîkê, bo heta heta hate bêparkirin.

Di heyama 48 demjimêrên derbazbûyî de, eva duyemîn hemwelatiyê Kurd e, ku di Kurdistanê de dibine qurbanîyê şaşîtiya pizîşkan, û jiyana xwe ji dest didin.

Di rojên derbazbûyî de jî, nûçegihanê Kurdpayê di bajarê Merîwanê de ragihand ku: “Jineke ducanî bi navê Soheyla Mewlûdî temen 31 salî, piştî derbazbûna kêmtir ji 24 demjimêran bi ser neştergeriya sezaryenê, jiyana xwe ji dest daye.”

Li gor gotina çavkaniyên bibawer: M. A pizîşkê pîspor yê neştergeriya jinan û jidayîkbûna zarokan, di nexweşxaneyê Bû Elî a Merîwanê de, guh nedaye encama neştergeriyê, û temaşayî rewşa nexweş nekiriye, her ji ber vê yekê jî Soheyla bi sebeba xwînrejîyê û daketina “tansiyon”ê (zexta xwînê), jiyana xwe ji dest daye.

Du girtiyên siyasî ên hunermend di Êvînê de rastî lêdanê hatin

Du girtiyên siyasî ên hunermend di Êvînê de rastî lêdanê hatinAjansa Kurdpa: Du girtiyên siyasî ên hunermend bi navên Kêywan Kerîmî û Mêhdî Recebiyan di benda heşt ya girtîgeha Êvînê de rastî lêdanê hatin.

Kêywan Kerîmî roja Şemiyê 7’ê Reşemê ji aliyê hinek girtiyên din ve rastî lêdanê hat, û lingê wî derbe dît û pêwîstî bi neştergeriyê heye.

Berpirsaryên girtîgeha seba vê ku Keywan Kerîmî amade nebûye kincên pîs û qirêj ên girtîgehê lixwe bike, ew neşandine nexweşxaneyê.

Keywan Kerîmî ku Kurd e, û filmên belgeyî çê dike, di beşa zanista pêwendiyên civakî a zanîngeha Tehranê xwendina xwe bi dawî anîye, û seba çêkirina filmekê li derheq girafîta li ser dîwarên Tehranê kete girtîgehê de. Navbirî ku destpêkê bi şeş salan hepsê hate mehkûmkirin, niha piştî pêdeçûna bi ser hukmê wî de, hukmê wî bo salekê hepsa te’izîrî, pênc salan hepsa te’izîrî, 223 derbên şellaqan, û 2 milyon Tûmenî hatiye mehkûmkirin.

Ji aliyekî din ve, malpera HRANA eşkere kiriye, hinek ji girtiyên girtîgeha Êvînê êrîşî ser Mêhdî Recebiyan jî kirine. Mêhdî Recebiyan digel birayê xwe bi navê Husên hatine girtin. Husên Recebiyan bi sedema çêkirina filemkê hatiye girtin, û Mêhdî Recebiyan jî seba çêkirina albomekê li jêr navê “Dîroka Îranê ji zimanê sêtarê ve” hatiye girtin.

Navbirî di destpêkê de bi şeş salan hepsê hatibû mehkûmkirin, lê piştî pêdeçûnê hukmê wî bo sê salan hepsa te’izîrî û sê salan hepsa te’izîrî hate kêmkirin. Ew û birayê xwe ji 16’ê Cozerdanê ve di halê derbazkirina hukmê xwe di Êvînê de ne.

Soz

Da bi kenlêvî şîrînê soz go îşev deme
Dê bihêr ez Heyve şev bê, dawiya derd û xeme

Şev dema heyvê li der da, der kuta yara mijî
Lêv girt û hilmijî vê go ku mêvanê te me

Xêr hatî hatina te xêr û xêra hatinê
Rojgarê 'rojgara bêkesî' îşev teme

Dest vê kir helqe dewra gerdenê û xwe şidand
Ax û sed xweşî kilîzê vê ji ava zemzeme

Kê dibêje hor nazin, nazenîn qûrban bibin
Ev nîgare nazdarê naze rebbê aleme

Serxweşî bexşî ba can û qet nezanî vê gulê
Çend sale nav dil de hesreta maç û meme

Ma li nav zuriyeta adem yekî din hû dibe?!
Vê buheştê ew heva û aşiqê vê ademe!

Wê bi maçên hingivînî, min bi dil go hey hewar
Dê bimînim sozdarê te heta yar ez heme

SaxdîL

**Min hesta nivîsîna vê helbestê li helbesta "Sozek"
ya nivîskar û helbestvanê birêz "Can Dost" wer-
girt.**

Dil teng

Dil teng e yar îro qala welat û Ceng e
Ax û yeman ji destê çaşa dilê min jeng e

Dil teng e yar axir bê dîn û xwefiroşan
Bexşîn neyar "Ala" îro bi her du destan

Diltengiya min û ax diltengiya evîn e
Bo ev welate her dem yarê dilê min xwîn e

Soza min be bi vînê, dê şer bikim delalê
Wan zalima bi carekê dê der bikim ji malê

Dê dest bide bibîn yek wek zîn û mem ji bo ax
Pêkve bikeyn xebatê taku gulê bibîn sax*

Saxdîl

* Heya ku sax bîn.

Gotinên Navdaran

A: FIRAT CEWERÎ

Navê ku tu ji lawê xwe re bihêlî, bila
bavê te fedîkar dernexe.

Baraccio

Jinek her tiştî efû dike, bi tenê redki-
rina xwe efû nake.

Alfred de Musset

Yê ku xwe bispêre dareke baş bêî sî
namîne.

George Harbert

Xemkîşandin ji mirinê bêtir cesaretê
dixwaze.

Napoleon

Ger nan hebe her xem tê kîşandin.

Cervantes

Xorto wilo bixebite: An bi xwe çêke,
an arîkariya ewan bike ko çêdikin,
ava dîkin... Di dinyayê de tu tişt nîne
ko tekûz bit. Di her tiştî de, nemaze
di karên

nû destpêkirî de, pirîcar, kêmanî
hene. Heke te kêmanî dîtî, hema
dirêjî wan meke. Lê bixebite ko tu
bikevî nav wan, arîkariya daniyan
bikî û wan kêmaniyan
biedilînî. Hilweşandina stûnekê
hêsanî ye. Huner
di rastkirina stûna xwêl de ye.

Celadet Alî Bedir-Xan

Kurd ji hev cuda dilopên baranê ne,
cîhê cîhê tene
daqurtandin. Ko gihane hev dibin
lehî, lehîke boş. Tu
kes, tu tişt li ber wan nikare bisekine.
Felata welatê
me di rabûna vê lehiyê de ye.

Celadet Alî Bedir-Xan

Amerîkayê pîrozbahîya xwe ji Esxer Ferhadî vekêşand

“Twitter” a taybet bi Wezaretê Karê Derve ya Amerîkayê, peyama pîrozbahîya xwe bona xelata Oskar a filma
“Fîrûşende” ya Esxer Ferhadî reş kir.

“Twitter” a bi zimanê Farsî ya ser bi
Wezaretê Karê Derve yê Amerîkayê roja
Duşemî 27’ê Şubata 2017’an, piştî vê
ku filimsazê Îranî Esxer Ferhadî bi filma
xwe ya bi navê “Fîrûşende” xelata Os-
karê wergirt, pîrozbahîya vê serkewtinê
ji pişikdarên Fîlmê û xelkê Îranê kir.

Lê piştî midehekê ew peyama pîrozba-
hiyê li ser Twittera Wezaretê Karê Derve
yê Amerîkayê hate reşkirin.

Eva di demekî de ye ku Esxer Ferhadî
û Teranê Elîdûst a ekterê vê fîlmê, bona
nîşandana nerazîbûna xwe li hemberî
biryara Donald Trump ê serkomarê
Amerîkayê seba rêgiriya ji hatina hemwelatîyên 7 welatên cîhanê bo Amerîkayê, pişikdarî rêûresmê nebûn.

Di vê derheqê de Berdevkê Wezaretê Karê Derve ya Amerîkayê got; “Me lewra ew peyam liser “Twitter” a xwe reş kir,
da ku wûsa nehê texmînkirin ku Dewleta Amerîkayê, gotara piştî wergirtina xelatê di wî rêûresmê qebûl dike”.

Zimanê Kurdî

Daxwaza Rezoyê Osê

Gelo Rezoyê Osê di pirtûka xwe ya bi navê “Berhemên Rezoyê Osê Koma 1” rûpelê 16’an de çi daxwazê ji nivîskar û rexnevanên zimanê kurdî dike?

Rezo dibêje: “Eger em dixwazin pêşketineke diyar û berçav têxin wêje, çand û tora Kurdî de - bi kêmanî zaravê Kurmancî- divê em bi hev re hişk bin, lê ji hev re ne serhişk bin”.

Divê bi hişkî gewre û dilekî mezin li rexne û rexnegirtinên hev binerin û wan bi dilxweşî, bi dilşadî wergirin, Ji ber ku gava pêşî di riya pêşketina torevanî de, bi vî rengî dest pê dike.

Lê eger em bi bêhtengî û sergermî bi hev re bimeşin, wê firaza me ne paqij be, wê qezencên me beyhûde bin û wê zîyanên me jî pir û mezin bin.

Em in, hêvî, em in mûjde, di vî taristana toreyî Kurdî de. Belê. Li gor kar û zanîna xwe, em dikarin vî taristanê, bi mûm û findan, ji hev bela bikin. Lê divê ku em, vî agirî, di şerên beranî de, bi bedena xwe nexin.

Îro roj karin hêja, di vî riyê de, dibin. Lê mixabin ku xav û xil, ji ber ku bê seymyan in, dimînin. Lewma “Pezê bê şivan dîterîqê” û “Hespê bê reşme nayê ber bêr”. Wîlo jî, “Ava cobaran nekevê makeciwê, wînda dibe.” Belê, divê em xwe ji warê bêsemyanî û windakirinê derxin.

Di esmanê wêjeya kurdî de Rezoyê Osê bi pênuş û nivîsandinên xwe weke stêreke geş zindî maye û wê bimîne.

Samî Mela Ehmedê Namî

Nûbihar kete 25 saliya xwe de

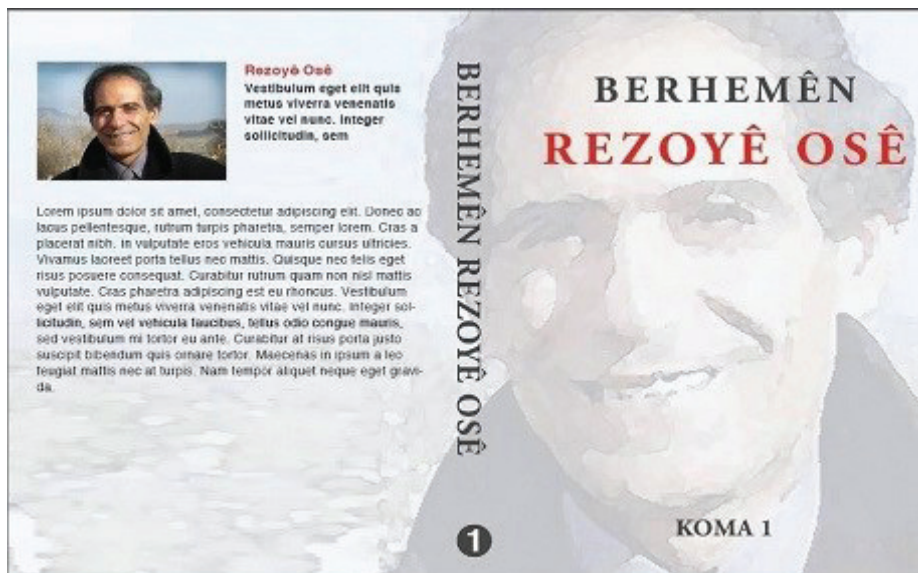
Rêveberê Kovara Nûbiharê yê Rîştî Silêman Çevik ragihand ku Nûbiharê 25 sal berê li alîkî wekî weşanxane, li alîkî jî bi kovara xwe bi gelek weşanên din re dest bi weşanê kiriye.

Heta niha Nûbiharê çi bi kitêbên xwe, çi jî bi kovara xwe bi hezaran metnên Kurdî çap kirine û ev tişt diyarî edebiyat û zimanê Kurdî kirine.

Bi xebatên li ser dîrok û ziman, bi xebatên folklorîk û bi roman, çîrok, helbest û nîrxandinan xebatên xwe yê edebî arşîveke pêk aniye.

Di van salên weşanê de, wekî gelek weşan û kovarên din Nûbiharê jî ji bo Kurdên ji xwendin û nivîsandina bi zimanê xwe mehrûm bûn, wekî mekteb û medresê kar kiriye û digel gelek xwendevanên zimanê Kurdî, gelek nivîskarên zimanê Kurdî jî di vî mekteb û medresê de perwerde bûne.

Hejmara dawîn 138’an a Nûbiharê bi lêkolîn, hikaye, folklor, ceribandîn, biyografi, hevpeyvîn û bi helbestên xwe û bi gelek nivîsan têr û tije ye. Rudaw

Tiştonek

A: Mahir Berwarî

Sal

- Dara bayê, 12 tayê, her tayekê hêlîneka lê, her hêlînekê hêkeka têda, her hêkekê navê xwe yê hey.
- Çar bira ne, çar diyar, yek gerim, yek hênîk, yek şîlî, yek sar.
- Çume bestekê, min av vexar bi mistekê, 12 aş geryan li ser bistekê. (* Salek 12 hîv e)
- Mamê Xelîl e, dergihê wî bi 12 kilîl e.

Havîn

- Mencela Hembelî, birrêne ya dikelî, ne agir e ne xwelî.
- Mencela Indelî, pirç pirç dikelî, ne agir e, ne xwelî.
- Roja Xotbê/înî
- Çume serê darekê, radihêlim hişke hewarekê, sed mêr dihên bi carekê.
- Êk diçit serê darekê, dikitin gaziyeke, sed mêr dihên bi carekê.
- Birwîsî
- Deng tê ji esma, qîjîn dikeve newala.

Mij

- Guloka mû, li çiyê werbû.

Baran

- Marê mirî, erd qul kirî.

Têdîtin: Amadekar destkariya devoka metelokan nekiriye

Xwendevanên hêja!
Hûn dikarin bersiva tiştonekan bi riya E-Maila Agiri2003@gmail.com ji me re bişînin

Mes`ûd Barzanî: Em îznê nadin, ku Îran destêwerdanê di nava karûbarên me de bike

Serokê Herêma Kurdistanê Mes`ûd Barzanî di hevpeyvîna bi rojnameya Lomond re ragehandiye ku ew nahêlin ku Îran bedela wan biryarê bide.

Mesûd Barzanî serokê Herêma Kurdistanê dema ku serdana koşka Êlîze kiribû, rojnameya lomond digel wî hevpeyvînek encam da. Navbirî derheqê vê pirsê de ku gelo rejîma Îranê destêwerdanê di nava karûbarên we de dike yan na, got: “Me pêwenî digel cîranê xwe hene, bi taybetî digel Îranê. Lê em naxwazin ku Îran bedela Kurdan û Îraqiyan biryarê bide. Em li dijî vî karî û bandora wê ne, û nabe ew ji riya partî yan girûpeke taybetî ve bixwazin destêwerdanê di nava karûbarên Herêma Kurdisatanê de bikin. Pêwendiyên di navbera me û Îranê de, du alî ne, û nabe ew destêwerdanê di nava pirsên navxweyî ên Herêma Kurdiatanê de bikin”.

Mes`ûd Barzanî derheq kêşeya li ser sînorê Herêma Kurdistanê û madeya 140 di vê hevpeyvîna xwe de ragehand ku me digel Bexdayê li hev kiriye, ku ew sînorên berî operasyona Mûsilê, me ji destê DAÎŞ`ê derxitine, di detsên me de bin.

Derheq referandoma bo serxwebûna Herêma Kurdistanê jî got ku ew mijareke gellekî girîng e, û emê wê encam bidin. Jiber ku serxwebûna mafê me ye, û piraniya Kurdên Kurdistanê Başûr jî vê yekê dixwazin, û ezê hewl bidim vê derfetê bi kar bînim û berî bi cihêlana posta serokatiya Herêma Kurdistanê piroseya serxwebûna Herêma Kurdistanê bi dawî bînim. Navbirî di bersiva vê pirsê de, ku gelo wê piştgiya serxwebûna Rojavaya Kurdistanê bike, got ku hekî ew bixwazin serbixwe bin, û ew yek ji riya şer ve nebe, çima piştgiyî nekim.

Amerîka û Îran li ser zêdekirina “Bûdceya Bergiriyê” rikeberiyê dikin

Tramp 54 milyar Dolarî bi “Bûdceya Bergiriyê” zêde dike, û Îran jî “Bûdceya Dîfa`î” (bûdceya parastinê) %128 zêde dike.

Berpirsyarên koşka Spî roja Duşemiyê ragehandin ku li gora pirojeya pêşniyarî ya Tramp “Bûdceya Dîfa`î” (bûdceya parastinê) wê %10 zêde be, ku dike 54 milyar Dolar di salê de. Li gora gotina wan, di hemberî zêdekirina “Bûdceya Dîfa`î” (bûdceya parastinê) wê %10 jî budceya beşên din ê dewletê bê kêmkirin.

Tramp di axavtinekê de rû li fermandarên eyaletên Amerîkayê gotibû ku ewê bûdceyêke salane, bo pirojeyekê bi navê “Parastina giştî û ewlehiya neteweyî” pêşniyar bike, ku tê de sîstema leşkerî û parastina giştî a Amerîkayê li serveyî her beşekê be. Ji aliyekî din ve berdevkê rejîma Îranê Mihemedbaqir Nûbext ragehand ku bûdceya sala 1396`an li çav çar sal berê, %65 zêde

kiriye, û

bûdceya sala bê ya “Bûdceya Dîfa`î” (bûdceya parastinê) wê %128 zêde be. Berdevkê

rejîma Îranê derheq zêdekirina “Bûdceya Dîfa`î” (bûdceya parastinê) got:

Zêdekirina “Bûdceya Dîfa`î” (bûdceya parastinê) nîşana vê ye ku dewlet serbarê vê ku pişt maseya gotûbêjan

dirûnê, lê bawer e ku dibe hêz û qaveta neteweyî û parastina xwe hebe.

Çavdêrên siyasî ser vê

baweriyê ne ku piştî bidestvegirtina deshilatê ji aliyê Tramp ve, û wan gefên ku li rejîma Îranê dixwe, rejîma Îranê deshilata xwe di metirsiyê de dibîne, lewra hewl dide “Bûdceya Dîfa`î” (bûdceya parastinê) zêde bike. Helbet rayedarên rejîmê di hemberî destpêkirina xebata nû ya PDKÎ de jî, heya niha çendîn carî rasterast û neras-terast ragehandine ku ew ê li dijî her êrîşêke dijberên xwe, dijkiryarên tund ji xwe nîşan

Dîplomatekî berê yê rejîma Îranê: Terorkirina Dr. Qasimlo bûye sebaba hilweşandina siyaseta derve ya Îranê

Yek ji dîplomatên berê yê rejîma Îranê bas ji vê kiriye ku; Terora dijberên rejîma Îranê weke Dr. Qasimlo, Şapûr Bextiyar û Feroxзад, bûne sebaba hilweşandina siyaseta derve ya rejîma Îranê.

Li gor rapora ku di rojnameya “Keyhanê Lenden “ de belav bûye, Seyîd Husên Mûsewiyan dîplomatê berê yê rejîma Îranê, behs ji vê kiriye ku, terora rexneger û dijberên derve yê welat, bûne sebaba hilweşandina siyaseta derve ya rejîma Îranê. Dr. Qasimlo, Şapûr Bextiyar û Feroxзад ji aliyê dîplomatên terorîstên rejîma Îranê ve hatine terorkirin. Ev dîplomatê berê yê rejîma Îranê herwiha behs ji vê yekê kir ku, peydakirina mûşekan di gemiyekê de ku ber bi Almaniyayê ve diçû, bûye sebaba hilweşandina stratîjîya leşkerî a rejîma Îranê di warê başkirina pêwendiyên derve de, di daviya dehika şêstan de, û destpêka dehika 70`î de.

Mûsewiyan basa vê yekê jî kir ku, Wezaretê Derve a rejîma Îranê di daviya dehika 60`î de, bi çekirina gelaleyekê ji aliyê “Elî Xamîneyî” ve, stratîjîya “Rojava xeynî Amrîka”yê xistiye nav karê xwe de. Darêjerê vê ramanê Xamîneyî bû, lê belê Refsencanî weke serkomarê wî demî, ev gelaleye bi rê ve birîye.

Mûsewiyan di gotûbêjekê de, digel malpera “ Dîdibanê Îran “ behs ji rûdawên vê demê yê Îranê kiriye û pêdagirî kiriye ku: Terorkirina rêberên Kurd di restûrana Mîkonosê de, kuştina Fêrêydon Feroxзад, peydakirina mûşekan di gemiya “Îran Kolahdoz” de, ku bo Almaniyayê diharin birin, terorkirina Şapûr Bextiyar di Firansayê de, terorkirina Qasimlo sekreterê giştî yê PDKÎ di Vîyenê de, û rûdawa wekî vê, di hindek welatên din yê Ewrûpayê de, bûye sebaba hilweşandina siyaseta derve yê rejîma Îranê. Ebdulrehman Qasimlo sekreterê giştî yê PDKÎ di sala 1368`an digel çend hewrêyên xwe, di bajarê Vîyenê a welatê Ûtrîşê de, li ser mîzê gotûbêjê bo çareserkiirna pirsê kurd civiyabû, bi destê bi nav nûnerên rejîma Komara Îslamiya Îranê hatin terorkirin.

